

05.08.2022

KURUL KARARI

Başvuru Numarası : 2021 / 991
Toplantı Tarihi/Sayısı : 14.6.2022/177
Karar Numarası : 2022/380
Başvuran : K. A.
Başvuran Vekili : --
Adres : --
Muhatap Kurum/Kişi : C. H.
Muhatap Adres : --

I. BAŞVURUNUN KONUSU

1. Başvuru; ev kiralamak isteyen başvurana, emlakçı tarafından medeni hâl ve cinsiyet temelinde ayrımcılık yapıldığı iddiasına ilişkindir.

II. İNCELEME SÜRECİ

2. Esas incelemesi gerçekleştirilen başvuruda özetle:

a. Başvuranın kiralık ev ilanlarının bulunduğu “...” isimli internet sitesinde ... ili ... ilçesi ... mahallesinde kendisine uygun kiralık ev ilanı bulunduğunu, ... numaralı ilanının kendisine uygun olduğunu düşünüp evi kiralamak istediğini ancak ilan açıklamasında “bayan öğrenci ve aileler içindir” ibaresini gördüğünü,

b. Adı geçen internet sitesi üzerinden ... Gayrimenkul adına gayrimenkul kiralamaya yetkili kişi olan C. H. ile internet tabanlı mesajlaşma programı üzerinden iletişime geçtiğini,

c. İletişime geçtiği kişinin kendisine evin bekar bir erkek tarafından kiralamasının uygun olmadığını, ev sahibinin istediği kriterlerin de bu şekilde olduğunu belirttiğini, ev sahibinin böyle bir kriter koymasında daha önceki erkek kiracıların etkisinin olduğunu, bu sebeple evin bekar erkeklere kiralanmaması gerektiğini ilettiğini,

d. Evi kiralayamamasının cinsiyeti ve medeni haline dayalı ayrımcı muamele oluşturduğunu, muhatap hakkında gerekli işlemlerin tesis edilmesi gerektiğini iddia etmiştir.

3. 6701 sayılı Kanun'un 18'inci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca; ihlal iddiasına muhatap C. H.'den başvuranın iddialarıyla ilgili olarak yazılı görüş talep edilmiştir. Mevzuat gereğince ihlal iddiasına muhatap taraf, yazılı görüşünü Kurum Kanununda belirtilen 15 günlük yasal süre içerisinde sunmamış, yazılı görüş sunması hususu yinelenmesine rağmen muhatap tarafından herhangi bir cevap verilmemiştir.

III. İLGİLİ MEVZUAT

4. Anayasa'nın “Kanun önünde eşitlik” başlıklı 10'uncu maddesi şöyledir:

“Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. (...) (Ek fıkra: 7/5/2010-5982/1 md.) Çocuklar, yaşlılar, özürllüler, harp ve vazife şehitlerinin dul ve yetimleri ile malul ve gaziler için alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı sayılmaz. Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar.”

5. Anayasa'nın “Mülkiyet hakkı” başlıklı 25'inci maddesi şöyledir:

“Herkes, mülkiyet ve miras haklarına sahiptir. Bu haklar, ancak kamu yararı amacıyla, kanunla sınırlanabilir. Mülkiyet hakkının kullanılması toplum yararına aykırı olamaz.”

6. Anayasa'nın "Çalışma ve sözleşme hürriyeti" başlıklı 48'inci maddesi şöyledir:

"Herkes, dilediği alanda çalışma ve sözleşme hürriyetlerine sahiptir (...)"

7. 20/4/2016 tarih ve 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun "Tanımlar" başlıklı 2'nci maddesinin (d) bendi şöyledir:

Doğrudan ayrımcılık: Bir gerçek veya tüzel kişinin, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden karşılaştırılabilir durumdakilere kıyasla eşit şekilde yararlanmasını bu Kanunda sayılan ayrımcılık temellerine dayanılarak engelleyen veya zorlaştıran her türlü farklı muameleyi (...) ifade eder."

8. 6701 sayılı Kanun'un "Eşitlik ilkesi ve ayrımcılık yasağı" başlıklı 3'üncü maddesi şöyledir:

"(1) Herkes, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden yararlanmada eşittir. (2) Bu Kanun kapsamında cinsiyet, ırk, renk, dil, din, inanç, mezhep, felsefi ve siyasi görüş, etnik köken, servet, doğum, medeni hâl, sağlık durumu, engellilik ve yaş temellerine dayalı ayrımcılık yasaktır. (3) Ayrımcılık yasağının ihlali hâlinde, konuya ilişkin görev ve yetkisi bulunan kamu kurum ve kuruluşları ile kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları ihlalin sona erdirilmesi, sonuçlarının giderilmesi, tekrarlanmasının önlenmesi, adli ve idari yoldan takibinin sağlanması amacıyla gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür. (4) Ayrımcılık yasağı bakımından sorumluluk altında olan gerçek ve özel hukuk tüzel kişileri, yetki alanları içerisinde bulunan konular bakımından ayrımcılığın tespiti, ortadan kaldırılması ve eşitliğin sağlanması için gerekli tedbirleri almakla yükümlüdür."

9. 6701 sayılı Kanun'un "ayrımcılık türleri" başlıklı 4'üncü maddesinin birinci fıkrasında, ayrımcılık türleri şöyledir: *"a) Ayrı tutma. b) Ayrımcılık talimatı verme ve bu talimatları uygulama. c) Çoklu ayrımcılık. ç) Doğrudan ayrımcılık. d) Dolaylı ayrımcılık. e) İşyerinde yıldırma. f) Makul düzenleme yapmama. g) Taciz. ğ) Varsayılan temele dayalı ayrımcılık."*

10. 6701 sayılı Kanun'un "ayrımcılık yasağının kapsamı" başlıklı 5'inci maddesinin birinci fıkrası şöyledir:

"Eğitim ve öğretim, yargı, kolluk, sağlık, ulaşım, iletişim, sosyal güvenlik, sosyal hizmetler, sosyal yardım, spor, konaklama, kültür, turizm ve benzeri hizmetleri sunan kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler ve özel hukuk tüzel kişileri, yürüttükleri faaliyetler bakımından bu hizmetlerden yararlanmakta olan veya yararlanmak üzere başvurmuş olan ya da bu hizmetler hakkında bilgi almak isteyen kişi aleyhine ayrımcılık yapamaz. Bu hüküm kamuya açık hizmetlerin sunulduğu alanlar ve binalara erişimi de kapsar."

Aynı maddenin üçüncü fıkrasına göre ise:

"Kamu kurum ve kuruluşları, kamu kurumu niteliğindeki meslek kuruluşları, gerçek kişiler, özel hukuk tüzel kişileri ve bunlar tarafından yetkilendirilenler, taşınır ve taşınmazları kamuya açık bir şekilde sunarken bu malları edinmek veya kiralamak isteyenler ile bunlar hakkında bilgi almak isteyenler aleyhine, bunların kiralanması, kira akdinin şartlarının belirlenmesi, kira akdinin yenilenmesi veya sona erdirilmesi, satışı ve devri süreçlerinin hiçbirinde ayrımcılık yapamaz."

11. 6701 sayılı Kanun'un 9'uncu maddesinin birinci fıkrasının (g) bendinde Kurumun, *"Ayrımcılık yasağı ihlallerini resen veya başvuru üzerine incelemek, araştırmak, karara bağlamak ve sonuçlarını takip etmekle görevli olduğu"* düzenlenmiştir.

12. 6701 sayılı Kanun'un "İspat yükü" başlıklı 21'inci maddesi şöyledir:

"Münhasıran ayrımcılık yasağının ihlali iddiasıyla Kuruma yapılan başvurularda, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve eşit muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekir."

13. 4721 sayılı Türk Medeni Kanunu'nun "Mülkiyet hakkının içeriği" başlıklı 683'üncü maddesinin birinci fıkrası şöyledir: "*Bir şeye malik olan kimse, hukuk düzeninin sınırları içinde, o şey üzerinde dilediği gibi kullanma, yararlanma ve tasarrufta bulunma yetkisine sahiptir.*"

IV. DEĞERLENDİRME VE GEREKÇE

14. 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanunu'nun "Başvurular" başlıklı 17'nci maddesinin birinci fıkrasında "*Ayrımcılık yasağı ihlalinden zarar gördüğü iddiasında bulunan her gerçek ve tüzel kişi Kuruma başvurabilir.*" hükmü bulunmaktadır. Bu çerçevede, ayrımcılık yasağı ihlalinden zarar gördüğü iddiasında bulunan K. A. tarafından yapılan başvurunun Kurumumuzca kabul edilemezliğine karar verilmesini gerektirecek bir neden bulunmadığından Kurumumuzca esas incelemesi yapılabilecek bir başvuru olarak değerlendirilebileceği sonucuna varılmıştır.

15. Ayrımcılık yasağı, uluslararası insan hakları hukukunun temelinde yer almakta ve pek çok uluslararası insan hakları sözleşmesinde de özel olarak düzenlenmektedir. Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi (AİHS)'in 14'üncü maddesi: "*Bu Sözleşme'de tanınan hak ve özgürlüklerden yararlanma, cinsiyet, ırk, renk, dil, din, siyasal veya diğer kanaatler, ulusal veya sosyal köken, ulusal bir azınlığa mensupluk, servet, doğum veya herhangi başka bir durum bakımından hiçbir ayrımcılık yapılmadan güvence altına alınır*" hükmünü ihtiva etmektedir.

16. Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) kararlarında; ayrımcılık, objektif ve makul bir neden olmaksızın, aynı durumdaki kişilere farklı muamelede bulunmak olarak tanımlanmıştır (*Willis/Birleşik Krallık, para. 48; Okpisz/Almanya, para. 33*). Farklı muamelenin objektif ve makul bir nedene dayanması hususu ise AİHM tarafından belirli kriterler çerçevesinde değerlendirilmektedir. Bu durumda, söz konusu meşruluğun varlığı ilk olarak, demokratik bir toplumda geçerli olan ilkeler göz önünde bulundurularak söz konusu tedbirin amacı ile etkileri arasındaki ilişki bağlamında değerlendirilmelidir. Sözleşme'de belirtilen bir hakkın kullanılmasının ardındaki muamele farklılığının sadece meşru bir amaca yönelik olması tek başına yeterli değildir. 14. madde gerçekleştirilmek istenen amaç ile kullanılan araçlar arasında makul bir ölçülülük ilişkisi bulunmadığı takdirde de aynı şekilde ihlal edilmektedir (*Belçika'da Eğitim Dili Davası/Belçika, para.10*). Mahkeme son zamanlardaki içtihatlarında ayrımcılığı kısaca, "göreceli olarak benzer durumda olan kişilere nesnel ve makul bir gerekçesi olmaksızın farklı davranılması" olarak tanımlamaktadır. (*Zarb Adami/Malta, para. 71*).

17. AİHM'e göre "benzer durumlardaki kişilerin gördükleri muamelede, belirlenebilir bir özelliğe dayalı bir farklılık varsa doğrudan ayrımcılıktan söz edilebilir (Carson ve Diğerleri/Birleşik Krallık, para. 61). Bir bireyin farklı muameleyle tabi olması odağında gelişen doğrudan ayrımcılığın temelinde istenmeyen bir muamele vardır. Birleşmiş Milletler (BM) Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Hakları Komitesi'nin 20 No.lu genel yorumunda doğrudan ayrımcılık şöyle tanımlanmıştır; "*bir bireyin benzer bir durumda diğer bir bireye göre ayrımcılığın yasaklandığı nedenler temelinde daha olumsuz bir muamele görmesi, ayrıca karşılaştırılabilir benzer bir durum söz konusu olmadığında ayrımcılığın yasaklandığı nedenler temelinde yapılan ve zarar veren eylemleri ya da ihmalleri de içerir.*" (*Birleşmiş Milletler Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Komitesi; Genel Yorum 20; 'Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklarda Ayrımcılık Yasağı'; UN Doc, E/C. 12/GC/20; 10 Haziran 2009; para. 10*).

18. 6701 sayılı Türkiye İnsan Hakları ve Eşitlik Kurumu Kanununda yer alan doğrudan ayrımcılık, "*bir gerçek veya tüzel kişinin, hukuken tanınmış hak ve hürriyetlerden karşılaştırılabilir durumdakilere kıyasla eşit şekilde yararlanmasını bu Kanunda sayılan ayrımcılık temellerine dayanılarak engelleyen veya zorlaştıran her türlü farklı muameleyi*" ifade etmektedir.

19. Ayrımcılık yasağının ihlal edildiğinin kanıtlanması, ayrımcı muamele oluşturan eylemler kendini açık ve kolayca tespit edilebilen bir şekilde göstermediğinden oldukça güçtür. AİHM bu açıdan "makul şüphe bırakmayacak" bir kanıt standardı kabul etmiştir. Mahkemeye göre kanıtlama yeterince güçlü,

açık ve birbiriyle uyumlu çıkarsamalardan ya da yeterince çürütülememiş maddi olgulardan oluşabilecektir (*Nachova ve Diğerleri/ Bulgaristan, para. 147*). Ayrıca AİHM, başvuruçunun ayrımcılığa dair prima facie (ilk bakışta haklı görünen) delilleri ortaya koymasını yeterli görmektedir (*Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi Hukuku; Harris, O'Boyle, Warbrick; s. 762*).

20. Anayasa Mahkemesi ayrımcılık iddiasının ciddiye alınabilmesi bağlamında yaptığı bir değerlendirmede “başvuruçunun kendisiyle benzer durumdaki başka kişilere yapılan muamele ile kendisine yapılan muamele arasında bir farklılığın bulunduğunu ve bu farklılığın meşru bir temeli olmaksızın ırk, renk, cinsiyet, din, dil vb. ayrımcı bir nedene dayandığını makul delillerle ortaya koyması gerektiğini” belirtmiştir (*Adnan Oktar (3), B. No: 2013/1123, 2/10/2013, para. 50.*).

21. İspat yüküyle ilgili olarak, 6701 sayılı Kanun'un 21. maddesinde “Münhasıran ayrımcılık yasağının ihlali iddiasıyla Kuruma yapılan başvurularda, başvuranın iddiasının gerçekliğine ilişkin kuvvetli emarelerin ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması hâlinde, karşı tarafın ayrımcılık yasağını ve eşit muamele ilkesini ihlal etmediğini ispat etmesi gerekir.” hükmü yer almaktadır. Bu çerçevede Kuruma yapılan başvurularda ispat yükünün yer değiştirmesi için başvuranın iddiasının gerçekliğine dair kuvvetli emareler ve karine oluşturan olguların varlığını ortaya koyması gerekmektedir.

22. Somut olayda başvuran, ev kiralama konusunda medeni hali ve cinsiyeti nedeniyle doğrudan ayrımcılığa maruz kaldığını iddia etmektedir.

23. Başvuran, başvuru dilekçesinin ekinde muhatap emlakçı ile yapmış olduğu görüşmenin ekran görüntüsünü sunmuştur. Muhatap emlakçı evin bekar erkeklere verilmeyeceğini, aile için uygun olduğunu, bu durumun ev sahibinin talebi doğrultusunda yapıldığı hususunu iletmiş; başvuran ise bu uygulamanın bekar erkekler için ayrımcı muamele oluşturduğunu, bu uygulama nedeniyle ev kiralamakta zorluk yaşadığını ifade etmiştir. Söz konusu görüşme, başvuranın iddialarının gerçekliği konusunda kanıt başlangıcı sayılabilecek niteliktedir. Bu nedenle de muhatap emlakçının başvurana medeni hali ve cinsiyeti nedeniyle ayrımcılık yapılmadığını ispat etmesi beklenmelidir. Ancak muhatap tarafından söz konusu iddialar ile görüşme kaydının aksini kanıtlar mahiyette bir yazılı görüş Kurumumuza iletilmemiştir.

24. Ayrımcılık yasağının ihlal edilip edilmediğini değerlendirmek için ayrımcılığa neden olduğu iddia edilen işlemin, eylemin ya da eylemsizliğin amacı ile sonucu arasındaki ilişkiye bakmak gerekmektedir. AİHM'e göre, bir muameledeki farklılık, “objektif ve makul bir gerekçeye sahip değilse” ya da “meşru bir amaç” izlememişse ayrımcılık söz konusudur (*AİHM, Abdulaziz, Cabaes and Balkandali/Birleşik Krallık Davası, Başvuru No: 15/1983/71/107-109, 24/04/1985, para.72*).

25. Somut olayda ev sahibince emlakçıya, evin daha önceden bekar erkekler tarafından kullanılmasında birtakım sorunlarla karşılaşıldığı ve bu nedenle de evin bekar erkeklere verilmemesi gerektiği yönündeki beyanları başvuranla yapılan görüşmelerde dile getirildiği görülmektedir. Muhatap emlakçı C. H., evin bekar kişiye verilmemesi talimatının arkasında ev sahibi olduğunu beyan etse de 6701 sayılı Kanun kapsamında “bir kişinin kendi nam veya hesabına eylem ve işlemlerde bulunmaya yetkili kıldığı kişilere veya bir kamu görevlisinin diğer kişilere verdiği ayrımcılık yapılmasına yönelik talimatı” olarak tanımlanan ayrımcılık talimatı verme ve bu talimatları uygulama, mezkûr Kanun'un 4. maddesinde yer alan ayrımcılık türleri arasında sayılmaktadır. Bu çerçevede, yalnızca kendisine verilen talimatın uygulandığı gerekçesinin ileri sürülmesi, ayrımcılık talimatının uygulandığı tespitini değiştirmemektedir. Aynı zamanda emlakçı C. H. tarafından başvurana iletilen gerekçeler nedeniyle evin kiraya verilmemesi objektif ve makul bir gerekçeye sahip olmayan, aynı zamanda da meşru bir amaç izlemeyen davranışlardır.

26. Türk Medeni Kanunu'nun 683. maddesinde bir şeye malik olan kimsenin o şey üzerinde dilediği gibi kullanma, yararlanma ve tasarrufta bulunma yetkisine sahip olduğu hükme bağlanmış olsa da söz konusu hükümde bu yetkinin sınırsız olmadığı da düzenlenmiştir. Bu yetkinin hukuk düzeninin sınırları içinde kullanılacağı de aynı hükümde belirtilmiştir. 6701 sayılı Kanun'un 3. maddesinde sayılan

ayrımcılık temelleri arasında “medeni hâl” ve “cinsiyet” de yer almakta ve hiç kimseye medeni hali ile cinsiyetinden dolayı ayrımcılık yapılamayacağı hüküm altına alınmaktadır. (TIHEK, 27.06.2018 tarih ve 2018/69 sayılı Karar, para. 35) Dolayısıyla hukuk düzeni içerisinde eşitlik ilkesi ve anlayışının, maliklerin o şey üzerinde kullanma, yararlanma ve tasarrufta bulunma yetkisine bir sınırlandırma getireceği kabul edilmelidir.

27. Birleşmiş Milletler (BM) Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Hakları Komitesi'nin 20 No'lu genel yorumunda medeni hal temeline ilişkin yapılan değerlendirme de medeni halin kişilere göre farklılık gösterebileceği çünkü kişilerin diğer şeylerin yanı sıra, evlenmiş ya da evlenmemiş olabilecekleri; belirli hukuksal sisteme göre uygun biçimde evlenmiş olabilecekleri; boşanmış veya dul kalmış olabilecekleri değerlendirilmesi yapılmış, ilaveten sosyal güvenlik kapsamındaki menfaatlere erişim konusunda, kişinin evli olup olmadığına bakılarak yapılan farklı muamelenin makul ve nesnel ölçütlere göre gerekçelendirilebilir olmasının gerekli olduğu da vurgulanmıştır (Birleşmiş Milletler Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklar Komitesi; Genel Yorum 20; 'Ekonomik, Sosyal ve Kültürel Haklarda Ayrımcılık Yasağı'; UN Doc, E/C. 12/GC/20; 10 Haziran 2009; para. 31).

28. Somut olayda emlakçı C. H., başvuran K. A.'ya medeni hali ve cinsiyeti nedeniyle gayrimenkulün kiraya verilemeyeceğini bildirmiş, gerekçe olarak da evin aileye uygun olduğunu, daha önceki bekar erkek kiracılar ile yaşadıkları sıkıntıların evin bekar erkek kiracılara kiralanmamasında ana sebep olduğunu ifade etmiştir. Bu halde kişilerin sırf medeni hali yani evlenip evlenmeme tercihlerinden dolayı bir hizmetin sunulmasında ayrımcı muamele teşkil edecek bir davranış eşitlik ilkesi ve ayrımcılık yasağının koruma alanını zayıflatmaktadır. Dahası başvuranın ortaya koyduğu ayrımcı muameleyle ilişkin karine oluşturan olgulara karşı muhatap C. H. tarafından yeterli deliller ve gerekçeler sunulmadığından ayrımcılık yasağı ve eşit muamele ilkesinin somut olay kapsamında ihlal edilmediği ispat edilememiştir.

29. Muhatap emlakçı, evin bekar erkeklere kiraya verilmesi talimatının ev sahibi tarafından verildiğini ifade etse de 6701 sayılı Kanun kapsamında ayrımcılık talimatını uygulamak da yasaktır. Bu nedenle beyanında ev sahibinden aldığı ayrımcılık talimatını gerekçe göstererek, kiralamaya yetkili olduğu gayrimenkul üzerindeki yetkisini hukuk düzeninin sınırları içinde kullanmış olduğundan söz edilemeyecektir.

30. İnternet tabanlı program aracılığıyla yapılan yazışmada bekara ev kiralanmak istenmesinin gerekçesi olarak daha önce yaşanan olumsuzlukların gösterilmesi başvurana karşı yapılan muameledeki farklılığı meşrulaştırmamakta, başvurana cinsiyeti nedeniyle farklı muamelede bulunulmasına sebebiyet vermektedir. Bu kapsamda değerlendirilmesi gereken husus, söz konusu muamelenin objektif ve makul bir gerekçeye dayanıp dayanmadığıdır. Başvurana ev kiralanmaması, emlak müşavirinin açıklamaları doğrultusunda ev sahibinin daha önceki erkek kiracılar tarafından eve zarar verilmesi ve bu doğrultuda da ev sahibinin diğer erkek kiracıları ile sorunlar yaşamasındaki olumsuz deneyimine dayandırılmaktadır. Ancak söz konusu deneyimden hareketle, evi kiralamak niyetinde olan bütün erkeklerin eve hasar vereceği kanaati varsayımdan öte bir gerçeklik taşımamaktadır (TIHEK, 19.11.2019 tarih ve 2019/64 sayılı Karar, para. 35) Bu kapsamda evi kiralamak isteyen erkeklere ev sahibinin yaşadığı olumsuz deneyim gerekçe gösterilerek evin kiraya verilmemesi, objektif bir temelden yoksun cinsiyet algısından kaynaklanan muamele farklılığı oluşturacaktır.

31. Bütün bu hususlar birlikte değerlendirildiğinde, başvuranın medeni hali ve cinsiyeti nedeniyle ayrımcı bir muamele maruz kaldığı dolayısıyla da eşit muamele ilkesi ile ayrımcılık yasağının ihlal edildiği kanaatine varılmıştır.

V. KARAR

1. Başvuruda medeni hal ve cinsiyet temelinde AYRIMCILIK YASAĞI İHLALİ YAPILDIĞINA,
2. Muhatap hakkında 1.963 TL İDARİ PARA CEZASI UYGULANMASINA,
3. 6701 Sayılı Kanun'un 25. maddesinin dördüncü fıkrası uyarınca idari para cezasının UYARI

CEZASINA DÖNÜŞTÜRÜLMESİNE,

4. Kararın taraflara tebliğine ve KAMUOYUNA DUYURULMASINA,

5. Karara karşı tebliğ tarihinden itibaren 60 gün içerisinde Ankara İdare Mahkemesine başvurulabileceğine,

14.06.2022 tarihinde, Harun MERTOĞLU'nun karşı oyuyla, OY ÇOKLUĞUYLA, karar verildi.

e-imzalıdır

Prof. Dr. Muharrem KILIÇ
Başkan

e-imzalıdır

Av. Aışan TİRYAKİ
II. Başkan

e-imzalıdır

Dr. Burhan ERKUŞ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Dilek ERTÜRK
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Av. Harun MERTOĞLU
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

İsmail AYAZ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Mehmet Emin GENÇ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Muhammet Ecevit CARTİ
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Saffet BALIN
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Ünal SADE
Kurul Üyesi

e-imzalıdır

Av. Zennure BER
Kurul Üyesi
(İznil)

Ek: Harun MERTOĞLU Karşı Oy

TÜRKİYE
İNSAN HAKLARI VE EŞİTLİK KURUMU

28.06.2022

KARŞI OY GEREKÇESİ

Karar Adı : K. A.
Karar Numarası : 2022/380- 2022/381

K. A.'nın başvurusu üzerine cinsiyet ve medeni hal temelinde muhatapların ayrımcılık yasağı ihlali yaptıkları kararı verilmiştir. Karara iştirak etmiyorum. Çünkü;

6701 sayılı Kanun'un 17. maddesi "Ayrımcılık yasağı ihlalden zarar gördüğü iddiasında bulunan her gerçek ve tüzel kişi Kuruma başvurabilir." şeklindedir.

Başvuranın ayrımcılık yasağı ihlalden gördüğü zarar, Kanunun aradığı şekil şartlarda ortaya konmamıştır.

K.A.'nın Kuruma yaptığı birçok başvuru bulunmaktadır. Bu dosyalar birlikte değerlendirildiğinde başvuranın amacının eskilerin deyimi ile üzüm yemek değil bağcıyı dövmek olduğu, bu amaca ulaşmak içinde kurumu alet ettiği izlenimi uyanmaktadır.

Başvuranın başvuru şekil şartlarını taşımamaktadır. Kanunda ilgili madde şu şekilde düzenlenmiştir. "İlgililer, Kuruma başvurmadan önce bu Kanuna aykırı olduğunu iddia ettikleri uygulamanın düzeltilmesini ilgili taraftan talep eder. Bu taleplerin reddedilmesi veya otuz gün içerisinde cevap verilmemesi hâlinde Kuruma başvuru yapılabilir. Ancak Kurum, telafisi güç veya imkânsız zararların doğması ihtimali bulunan hâllerde, bu şartı aramadan başvuruları kabul edebilir."

Diğer taraftan başvuru hakkının da kötü kullanıldığı kanaatindeyim. Bu sebeplerle çoğunluğun görüşüne katılmıyorum.

e-imzalıdır

Av. Harun MERTOĞLU
Kurul Üyesi

Bu belge, güvenli elektronik imza ile imzalanmıştır.

Adres: Yüksel Cad. No:23 06650 Bakanlıklar-ANKARA

Bilgi İçin :

Telefon No : 4227800

Fax No : 4227899

e-Posta :

İnternet Adresi : <http://www.tihек.gov.tr/>

Dahili No:

Kep Adresi : tihek@hs01.kep.tr

